

ÖNCE ANLAMAYA SONRA ANLAşILMAYA  ALIş

Karşısındaki insana değer vermek, güvenilir, bilgili, eğitici olmak, insanı sevmek başarıya götüren bir karakter kazandırır.

Bir gün yabancı bir tarih yazarı, Atatürk’e bütün isteklerine ulaşma başarısının sırrını sormuştu. Atatürk:

- *Durur, durur, dinlerim, dedi. Sonra tekrarladı.*
- *Durur, durur, dinlerim. Ve sustu. Sonra ilave etti:*
- *Ben herhangi bir işe girmiştiğim zaman karşımdakinin ne yapabileceğini ve en kötü ihtimalleri düşünürüm. Ona göre tedbirlerimi alarak hareket ederim.¹²*

Evet, burada en etkili iletişim, insanın kendi kendine kurduğu iletişimdir. Hacı Bektaş-ı Veli bir şiirinde aynı şeyi söyler:

**Bir can var canında, o canı ara,
Beden dağındaki gizli mücevherleri ara.
Ama dışarıda değil,
Aradığını kendi içinde ara.
Ne ararsan kendinde ara.**

‘ nce anlamaya  alış, sonra anlaşılmaya’ ilkesini en güzel řu anekdot anlatır:

G zlerinizden rahatsızsınız ve göz doktoruna gidiyorsunuz. Doktor şik yetlerinizi dinliyor, sonra da kendi gözlüğünü çıkararak size uzatıyor.

Siz diyorsunuz ki: “Ama nasıl olur, sizin g zl ğ n z bana uymaz ki!”. Doktorunuz sizin ne söylediğinizi umursamadan devam ediyor: “Bu gözlüğü ben on beş yıldır takıyorum, gerçekten yararını gördüm, evde yedek bir gözlüğüm daha var, siz bunu kullanabilirsiniz.”

¹² Adnan Nur Baykal, Mustafa Kemal Atatürk’ n Liderlik Sırları, Sistem Yayınları, 2000, İstanbul

Gözlüğü takıyorsunuz, görüntü daha da kötüleşiyor. “Bu bir felaket!” diye baėırđıyorsunuz.       hiçbir şey göremiyorsunuz. G z doktorunuz: “Ne var, ne oldu?” diye soruyor. “Bu g zl k benim işime yarıyor. Biraz sabredin.”

Siz ısrar ediyorsunuz: “Sabrediyorum ama her şey bulanık.” Doktor, “Olumlu düşünün,” diyor. Ama siz h l  kesinlikle hiçbir şey g remediğinizi söylüyorsunuz.

Doktor sizin ‘nankör’ olduğunuzu söylüyor. Bu diyalogdan sonra tekrar yardıma ihtiyaç duyduğunuzda aynı doktora gider miydiniz? Sanıyoruz ki, hayır. Tedaviden önce teşhis koymayan birine hiç kimse güvenmez.

Ne yazık ki, çoğumuz insan insana bir iletişimde bu doktorun tavrını sergiliyoruz. Anlamadan yargđlıyoruz. Tedaviden önce teşhis (tanı) koymuyoruz. Konulara, dinlemeden, anlamadan d hil oluyoruz.  ğ t vermeye çok meraklıyız. Sorunu derinlemesine anlamadan hemen önyargıya başvuruyoruz.

Karşımızdakini önyargısız, empatiyle dinlemesini bilmiyoruz. İnsan ilişkilerinde en temel kural olan, iletişimin anahtarı, ‘** nce anlamaya, sonra anlaşılmaya  alış**’ ilkesini unutuyoruz.

Anlamanın veya anlaşılmanın temel unsuru karşınızdaki insanla kurmuş olduğunuz iletişimden geçer. İletişimden gaye; kişiler arası ilişkilerde olabildiğince az sürtüşme yaşayarak, sorunları kavgaya dönüştürmeden çözebilmek, acı yerine mutluluk; kin yerine hoşgörü; nefret yerine sevginin yüklendiği bir aile ve toplum yaratmaktır.

İletişimin var olmasının temelinde;

- Dikkate alınmak,
- Kabul edilmek, umursanmak,
- Değer verilmek,
- G venilmek,
- Sevilmek olduğu unutulmamalıdır.

“Beni ne kadar önemsediğini bilene kadar, ne bildiğini önemsemiyorum,” sözlerinin altında yatan gerçek şudur: “Beni anla, beni dinle, bana

saygı göster.”

Sevgi, iletişimin vazgeçilmez ilkesidir. Sevgisiz insan susuz topraēa benzer. İle merkezli insanın vazge emeyeceēi sevgi:

Dışlanmak yerine kabullenmekten,
İnsanları çıkarı için kullanmak yerine başarıya ortak etmekten,
Yargılamak yerine anlamaktan geçmektedir.

Karşınızdakini anlamak, onaylamak, deēer vermek, tanımak ve takdir etmek için insan y reēinin en çok ihtiyaç duyduēu şey anlayıştır. “Anlamışsan, yargılayamazsın.” Gerçekte yargılamalarımızın nedeni aslında etrafımızdaki insanlara karşı kendimizi korumak, düşüncelerimizi, varlıēımızı onaylatmaktır. Hayatımızın her döneminde kuşak çatışmasından bahsederiz. Büyükler ile küçükler arasında şöyle bir diyalogun sık sık ge tiēini duyarız.

Benim/bizim gen liēimizde bu şöyleydi veya bunu böyle yapardık, vs.
Cevaben:

Dede/nine o sizin zamanınızda  yleydi. Zaman deēiřti, artık böyle, vs.

Aslında gençler yaşlıları, yaşlılar da gençleri dinlememekte, böylece iletişim kopukluēu oluşmakta, sorunlar gittikçe derinleşmektedir.

Gelin

 ten horozların, havlayan köpeklerin sesi köyün her tarafında duyuluyordu. Köy meydanında çeşmeden buz gibi su g r l g r l akıyordu. Bahar gelmiş, meralar çiçeklerle süslenmiş, aēa lar  i ek açmıştı. Akg lkız büyümüş, evlenme  aēına gelmişti.    gün üç gece d ē n yapılır. Kasabaya gelin gider.

Damat esnafılık yapmaktadır. Evin tek  ocuēudur. Yalnız annesi vardır. İki üç ay sonra kayınvalide oēlunu kıskanmaya başlar. Gelin kaynananın karşılıklı sürtüşmeleri, uyumsuzlukları, baērıřmaları komşular tarafından da duyulmaktadır. Bir sene sonra Akg l gelin bu kavgalara dayanamaz duruma gelir. Kasabada babasının dostu baharat ılık yapan arkadaşına gider. İki gözü iki  eşme, “Ben artık tahammül edemiyorum.

Yaşanılır gibi değil. Beni kurtarın. Her gün kavga ediyoruz. Komşularımız bizden çok rahatsız oluyorlar. Her şeye rağmen beyimden memnunum ve seviyorum,” der.

Baba dostu baharatçı, “Bu iş kolay kızım sen üzülme, bir çaresini buluruz. Seni kurtarız,” der.

Gelin “Nasıl olacak? Bu işin çaresi yoktur. Beni köye götürün,” diye konuşur.

Baharatçı, “Var kızım, kaynananı öldüreceğiz. Yalnız çok dikkatli olman gerekiyor. Yoksa senden şüphelenirler. Sana bir zehir yapacağım nohut taneleri büyüklüğünde, bunları her gün kaynananın tabağındaki yemeğine çaktırmadan katacaksın. Yavaş yavaş zehirlenecek ve üç ay sonra ölecek. Bu arada yemekleri senin yapman gerekiyor. Ayrıca onun konuşmalarına cevap verme. Dikkatleri üzerine çekme,” diye söyler.

Akgül gelin zehir tabletlerini alır eve gelir. Kapıdan girince kaynanası konuşmaya başlar. O hiç cevap vermez. Mutfaka gider. Yemekleri yapar. Kaynanasının tabağına yemekleri koyar ve bir tanede zehirden içine atar, karıştırır, götürür verir. Kaynana bir hafta gelini azarlar, konuşur, cevap alamayınca susar. Akgül yemek yapmaya ve ikramda bulunmaya, ev işlerini yapmaya devam eder. Kayınvalidesinin rahatsızlığını çaktırmadan beklemektedir. Ancak yirmi gün sonra kaynanası konuşmadığı için evde bir huzur oluşur ve Akgül de kayınvalidesini sevmeye başlar.

Akgül’ün içinde bir huzursuzluk vardır. “Benim kayınvalidem o kadar da kötü bir anne değilmiş. Ben hata yapıyorum!” diye vicdan azabı çekmeye başlar. Yalnız kaldığı zaman içinden ağlar. Biraz daha zaman geçince annesini daha çok sevmeye başlar. Dayanamaz, ağlayarak baba dostu baharatçıya koşar. “Biz hata yapıyoruz. Benim kayınvalidem kötü bir insan değilmiş. Ne olur onun kanındaki zehirleri temizleyelim, ölmesin,” diye yalvarır.

Baharatçı Akg l’ n yüzüne bakar, gülerek, “Kızım zehir sizin kafanızdaydı. Size verdiēim zehir deēil, vitaminli baharatlardı. Hiç merak etme kaynanan gayet saēlıklıdır.” der. Akg l Hanım baba dostuna teşek r eder ve neşeyle eve gelir. Kaynanasına sarılır,  per, aēlar. Bundan böyle huzur ve mutluluk içinde yaşamına devam eder.

8.1. D NLEMEK B R SANATTIR...

Sohbet, kasıtsız, maksatsız yapılır. Kimseyi hedef almaz.

Konuşan kişinin aēzı kulaēına yakındır. Konuşan, konuştuklarını dinler ve nefsine tatbik eder. Dinleyicilerden ihtiyaç duyanlar kendi hisselerine düşenleri alırlar.

İyi bir dinleyici vücut diline de dikkat eder.       vücut dili kendimizi ifade ederken kullanılan en etkin araçlardan biridir. Dilimize çok yerleşen bir söz vardır: “Gözler yalan söylemez...”

Büyüklerimiz, “Dinlemenin arkasında karakter yatar,” derler. Buna karşın dinleme konusunda pek az insan bir eēitim görmüştür. Herhangi birisiyle, eşinizle,  ocuēunuzla, arkadaşınızla, işvereninizle vs. etkili bir iletişim kurmak ve onları etkilemek istiyorsanız; öncelikle onları iyi anlamanız gerekiyor. Bunu sadece teknikle başaramazsınız. Birisi sizin bir teknik kullandığınızı sezdiēi an bunu neden yaptığınızı, amacınızın ne olduēunu merak eder. Kendini size açılacak kadar güvenli hissetmez.

İnsanları etkilemenin gerçek anahtarı, karakteriniz ve řu anda nasıl bir insan olduēunuzdur. İletişim, yaşamımızdaki en önemli beceridir. Uyuamadığımız zamanların önemli bir bölümünü insanlarla iletişim kurarak geçiririz. Okuyup yazmayı ve nasıl konuřacaēımızı  ērenmek için yıllarımızı verdik. Ama ya dinlemeyi  ērenmek için ne yaptık?

Başka bir insanı, onu kendi deēer yargılarına göre derinden anlamanızı saēlayacak bir biçimde dinlemek için bir eēitim gördünüz m ? Dinlemeyi biliyor musunuz? Empatiyle dinlemeyi  ērendiniz mi?

İnsanlar iletişimi uzun sürede, sözlerle deēil, karakterleriyle kurarlar. İnsanların iletişim kuracakları kişilerden en büyük beklentileri kendilerine

bütün varlıklarıyla saygı göstermeleridir; yani yargılanmadan, oldukları gibi kabul edilmek isterler. Kişilerin duyguları ve istekleri hissedilmedik e sağlıklı iletişim kurulamaz.

Hepimiz anlaşılmak isteriz, bu oldukça insanı bir durumdur. Çoğu kez konuşmalarımız ortak monologlara dönüşür. Karşımızdaki insanın içinden neler geçtiğini doğru dürüst anlamayız. İnsanları dört düzeyde dinleriz:

1. Umursamamak: En sağlıksız dinleme şeklidir. Bu davranış içinde olan insanlar kendilerinden başkalarını görmezler, duymazlar ve anlayamazlar. Otoriter ailelerde bu dinleme yöntemi geçerlidir.

2. Seçerek Dinlemek: Bu tanıma uyan kişiler konuşmaların bazılarını dinler, bazılarını dinlemezler.  ıkarına uygun olanları dinler, uygun olmayanları dinlemezler. Çıkarıcı ve ikiyüzlü insanların davranışıdır.

3. Dikkatle Dinlemek: Sağlıklı bir dinleme şeklidir.

4. Empatiyle Dinlemek: Empatiyle dinlemekten kasıt ‘aktif’ dinleme ya da ‘ayna tutarak’ dinlemedir. Burada kişi kendini dinleyenin yerine koyar. Davranışın özünde ‘anlama niyeti’ vardır. Empatiyle dinlemek çok farklı bir paradigmadır. Bu tarz dinleme başkalarının değer yargılarını anlamaktır. Kişi etrafa bu mercekten bakar, dünyayı onların gördüğü gibi görür. Karşısındakini bütün benliği ile dinler.

8.2. KALPTEN D NLEMEK...

Evliliğinde şiddetli fırtınalar ve süregelen geçimsizlikler yaşayan adam, evini terk ederek annesinin evine gelmişti. Annesi ona sarıldı ve bir öğüt verdi: “Git, eşinin söylediklerini dinle, oğlum,” dedi. Adam anne-sinin öğüdünü tuttu; o akşam eve gittiğinde, eşinin söylediklerini dinle- meye başladı. Aradan kısa bir süre geçtikten sonra adam, yine aynı ne-denle, annesine geldi. Annesi bu kez oğluna şefk tle sarıldı ve onun saçlarını okşamaya başladı. Sonra da kulağına, yeni bir öğüt fısıldadı: “şimdi eve git ve eşinin sana söyleyemediği her sözcüğü dinle,” dedi. Çünkü sevgiyle dolu bir yolun ve bu yolun kapısının gerçek anahtarı, sevdiğini kulaklarından önce, kalbiyle dinleyebilmektir.

Empatiyle dinlemenin özü, karşımızdakiyle aynı fikirde olmak demek deēildir. Onu tam anlamıyla, derinlemesine, hem duygusal hem de zihin- sel açıdan anlayabilmektir. İletişim uzmanları kullandığımız kelimelerin, ile- tişimimizin ancak %10'unu içerdiğini dile getirmektedirler. Yani iletişimizi- zin; %10'unu sözler, %30'unu ses tonu ve kalitesi, %60'ını vucut dilimiz oluşturmaktadır.

Empatiyle dinlerken önce işitirsiniz, yani kulaklarınızı kullanırsınız. Sonra kişiye gözlemleyerek vücut dilini algılamaya alışrsınız ve son ola- rak en önemli aşamaya geçer, y reēinizle dinlersiniz. Karşımızdakini din- lerken hem saē, hem sol beynimiz faaliyettedir. Odak noktamız ve amacı- mız, insan ruhunun derin mesajını anlayabilmektir. Empatiyle dinleme Duygusal Banka Hesabı'na önemli bir yatırımdır. Derin bir terapi ve tedavi etkisi vardır; çünkü karşınızdakine 'psikolojik solunum' olanaēı verir.

Bilmemiz gereken bir psikolojik gerçek daha vardır ki, o da şudur: Gi- derilmiş ihtiyaçlar motivasyon işlevi görmez. Bir insanın, fiziksel yaşamını sürdürme isteēinden sonraki en büyük gereksinimi psikolojik canlılıktır; ya- ni anlaşılmak, onaylanmak, takdir edilmektir. Unutmayalım bu duygusal is- tek, yaşamın her alanını etkiler.

8.3. KARŞIMIZDAKİNİ ANLAMAK...

Anlamışsan yargılamazsın!

Ailelerdeki temel sorunların çoğu yanlış anlama ve değerlendirmelerden kaynaklanır. Çocuklarımızla, eşimizle, ailemizdeki diğer fertlerle olan sürtüşmelerimizin çoğu, onlara karşı kötü niyetli olmamızdan dolayı ortaya çıkmaz. Sürtüşmelerimizin çoğu onları gerçekten anlayamamamızdan, karşımızdakinin hissettiklerini açıkça görememekten kaynaklanır. Eğer aile fertlerimizi gerçekten anlayabilirsek, zorlukların ve sorunların %90'ını çözebiliriz.

Hayata karşı beklentilerimizin, amaçlarımızın ne olduğunu saptarsak, bunları gerçekleştirmede önemli bir adım atmış oluruz. Beklentilerimizin farkına vardığımızda amaçlarımızı gerçekleştirmek için bilinçli ve gerçekçi bir yol izleriz ve bu amaçlara ulaşmak için gayret sarf ederiz. Yaşama bilinçli bakış, sadece kendimizle ilgili sorunların çözümünde değil, etrafımızdaki insanları daha iyi algılamada da faydalı olacaktır. Beklentilerimiz, aynı zamanda yargılarımızın da temelidir. Bir söz vardır: “Anlamışsan yargılamazsın.”

Yargılarımızın nedeni aslında etrafımızdaki insanlara kar   kendimizi korumaktır, düşüncelerimizi ve varlıēımızı onaylatmaktır. İnsanları yargılar ve nitelerken asıl amacımız, bildiklerimizi haklı   ıkaracak   ekilde davranmaktır.  rneēin, birini tembellikle su ladığımızda, o ki şinin davranışlarında bu yargımızı güçlendirecek kanıtlar ararız.

İnsanlarla olan ileti imimizdeki iki önemli sorun, insanların aynı veriyi nasıl algıladığı ve aynı sözü nasıl tanımladığıdır. Karşılıklı anlayış bu sorunun    z m  olacaktır.

Seymour'un dediēi gibi: "Bir insanı etkilemek, ona kendi ruhunu vermek demektir."

Yaşamak için iki önemli ihtiya ımız vardır. Öncelikli ihtiya ımız fiziksel olanlardır. Diēeri de psikolojik ihtiya larımızdır; güvende olmak ve duygusal dokunu  hayatımızda önemli bir yer tutar. Dünyada manev  anlamda var olduēumuzu hissedebilmemiz için diēer insanlar tarafından kabul edilmek ve duygusal olarak dokunulmak ihtiya ı hissederiz. Bebekliēimizde ana kucaēında yaşadığımız güvenli ve sıcak ilişki, hayatımızın ileriki safhalarında da ihtiya ımız olan sevgi şeklidir. Yeti kinlik dönemimizde de farkında olarak veya olmayarak bu tür bir ilişkinin arayışı içinde oluruz.

Kar ımızdaki kişiyi, gerçekten dinlediğimizde, bu en gerekli ihtiya ı anlar ve bunu kar ılayabiliriz. Kar ımızdakini anlamak, tam olarak onaylamak, tanımak, takdir etmek ve ona deēer vermek için insan y reēinin en çok ihtiyaç duyduēu şey anlayıştır.

'önce anlamaya y nelin,' yalnızca anlamaya y nelin demek deēildir.  nce dinleyin ve anlayın demektir. Bu, aslında başkalarını etkilemek için bir anahtardır. Onların etki alanına girdiēinizde, her seferinde onları daha fazla etkilediēinizi görürsünüz.

Bir gazeteci 1922 yılında Atatürk'e soruyor: "Bu savaşı nasıl kazandınız?" Atatürk cevap olarak: "Telgraf telleri ile," diyor.

Haberle meden maksat milletin nabzını elinde bulundurmak demektir. Milletle devamlı ilişkiler kurup, milletin istediēini anlamak, kavramak, o yönde hareket etmek demektir. Bunun içindir ki Atatürk her konuşmasında: "Başarı Türk Milleti'nindir,"¹² demiştir.

¹² Adnan Nur Baykal, Mustafa Kemal Atatürk' n Liderlik Sırları, Sistem Yayınları, 2000, İstanbul

Alışkanlığın ikinci yarısı ‘anlaşılmayı beklemektir.’ çocuklarınızı eğitin, sevginizi ifade edin, insanlara cesaret verin, onları takdir edin, meziyetlerini  ne çıkarın, onlara değer verin, daha sonra ikinci adım olarak sizin muhataplarınız tarafından anlaşılmayı bekleyin.

Bunların herhangi birini yapmaya çalıştığınızda, önce anlamanın gerekliliğini fark edeceksiniz. Birini gerçekten anladığınızda, paylaşmak, sevgiyi anlatmak daha kolay olacaktır.

*** akıl taşlarını kemale erdiren şey,  eki  darbeleri değil,
suyun okşayışlarıdır.***

R. Tagor

8.4. DUYGU VE DüşüNCELERİMİZİ İFADE ETMEK

‘Anlaşılmayı bekleme’ düşüncesinde, diğer aile üyelerinin izlenimleri ni belirtmesi söz konusudur. Aile içinde bunu yapmak çok zor olabilir. İnsanlar genellikle izlenimleri işitmekten hoşlanmazlar. Bu, kendileri ile ilgili imajlarına uymaz. Bunun için de kendi zihinlerindeki kişisel imajlarına uymayan hiçbir şeyi duymak istemezler.

Herkesin ‘k r nokta’sı vardır. K r nokta, hepimizin hayatında kendimizin göremediği ama değiştirmemiz ve düzeltmemiz gereken alanlardır. Bu yüzden ailenizde, izlenimlerinizi ifade ederken dikkatli olmalısınız; bunları bildirirken olumlu bir yaklaşım içinde ve saygı dolu olmalısınız. Duygusal Banka Hesabı’nda düşüşler yerine, gerçekten yatırımlar yapacak bir tutum içine girmelisiniz.

***Sağlıklı bir toplum oluşturmak için; kişiler arası ilişkilerde;
olabildiğince az sürtüşme yaşayarak, sorunlar kavgaya
dönüştürmeden   z lebilmeli, acı yerine mutluluk, kin yerine
hoşgörü, nefret yerine sevgi yeğlenmelidir.***

Nefret, siyasi yol haline dönüşmemelidir.

İzlenimlerinizi açıklamanız gerektiēinde, řu beş anahardan yararlanabilirsiniz;

1. Kendinize Daima şunu Sorun: Bu konuşmam gerçekten karşımdaki kişiye yararlı olacak mı? Karşılıklı hoş bir hava oluşacak mı, yoksa sadece, kendi duygularımı açıklayıp, ifadede bulunma ihtiyaçlarımı mı karřılayacaēım?

2.  nce Anlamaya Y nelin: Daima karşınızdakini sevgi haliyle anlamaya çalışın.

3. Kişiye Davranıştan Ayırın: Davranışları standart ve prensiplerle yargılayabilirsiniz. Bir kişiyi 'tembel, aptal, bencil, diktatör ya da şoven vb.' diye tanımlamak yerine, bu davranışın sonuçlarını ve/veya kendi duygularınızı, kaygılarınızı ve bakış açınızı açıklamak daima daha iyi etki yaratır.

4. K r Noktalar Hakkında  zellikle Duyarlı ve Sabırlı Olun: İnsanlar düzeltmeleri gerektiēini bildikleri davranışlarını deēiřtirmeye hazır olmadıkça, onlara k r noktaları ile ilgili bilgiler vermek tehdit edicidir ve verimi düşürür. Ayrıca, gerçekten deēiřtiremeyecekleri konular hakkında geri bildirim yapmayın.

5. 'Ben' Mesajlarını Kullanın: Geri bildirim yaparken, kendi bakış açınızı paylaştığınızı unutmamanız önemlidir. Bu, sizin dünyayı görüş şeklinizdir.

‘Ben’ mesajları daha yataydır; insanları eēit gösterir.

‘Sen’ mesajları ise daha dikeydir; konuşan kişinin karşısındaki kişi-
den daha deēerli olduēunu hissettirir.

Aile fertlerinden biriyle karşı karşıya geldiēinizde onları kırmamak için dikkatli olmalısınız. Onlarla g    , derin ilişkiler geliştirmenin anahtarı, genellikle onlarla gerçek bir sevgi diliyle konuşmaktır. Bu, ne onlara teslim olmak ne de onlardan vazgeçmektir. Bu, sabrı, çabayı, saygıyı, inceliēi ve ne zaman, nasıl ‘Ben’ mesajları vereceēini bilme becerisini gerektirir.

Türk toplumu, kendini deēerli bulan, deēerler ve ilkeler bilinci olan ve anlayış içinde iletişim kuran insanlardan meydana gelmelidir.

Bir sorunu çözmek için insanların düşünce alışverişinde bulunmaları gerekir. Uygarca konuşma ve tartışma becerisini geliştirmemiş insanların etkileşimi kısa sürede çatışmaya dönüşür. Böylece soruna yenileri eklenir. Dünyanın birçok ülkesinde görülen kanlı çatışmaların kökeninde sosyal ortamdaki iletişimsizlik yatar.

Sorunların demokratik çözümü için karşılıklı, iki yönlü iletişim gerekir. Böyle bir iletişim ger ekleřtirilmediēi sürece sorunların çözümüne ulaşılmaz. Gücü o anda elinde bulunduran otorite emir vererek, toplumsal bir soruna çözüm getireceēine inanabilir.

Cumhuriyet’in özünde bireye,  aēdař, özgürlükçü ve demokratik bir toplum yaratma anlayışı verilmiştir. İletişim, hem kişisel hem de toplumsal bir süreçtir. Başka bir deyişle iletişim, iki kişiyi ilişki içine sokan psiko-sosyal bir süreçtir. Zira toplumsal süreçlerin altında bireysel davranışlar yatar.

İletişim sorunları deēiřik yönlerden kendini gösterebilir. Anne/baba- ocuk, karı-koca, arkadaşlık,  ēretmen- ērenci, devlet-vatandaş ilişkilerinde vs. sorunlar ortaya çıkabilir.

Hepimiz amaçlarına ulaşıp, mutlu bir yaşam gerçekleştirme çabası içindeyiz. Uzun yıllar okula gitme, meslekte yükselme, aileyi en rahat düzeyde yaşatma, çocukları en iyi şekilde eēitme, hep doyumlu yaşamamız içindir. Doyumlu yaşamı ise ancak saēlıklı bir iletişimle gerçekleştirebiliriz. İletişim sorunlarının çözümü, bu sorunların altında yatan psiko-sosyal s -

re lerin bilinmesine bağlıdır. Bu da ancak, yüksek farkındalık, üst bilinç ge-
liŐtirmekle ve kendimizi değerli görmekle mümkündür. Bilelim ki; iletişim
tekniklerinin arkasında sağlıklı bir kiŐilik, karakter, gönül zenginliği, sevgi-
saygı, anlayış ve hoŐgörü yatmaktadır. İnsan iletiŐimi, hem kafa hem de
gönül zenginliği ister; biri olmadan diğerinin hiçbir anlamı yoktur.

Bir ülkenin trafik düzeni, o toplumun insan iliŐkilerini yansıtan önemli
bir gösterge olabilir. Trafikte aksayan yönleri görmek kolaydır. Trafikte in-
sanların ya da araçların kurallara uyup uymadığı rahatça gözlemlenebilir;
ancak insan iliŐkilerinde aksayan yönleri görebilmek trafikte olduğu kadar
kolay değildir. Nasıl bir trafik kazasında yaralananlar, ölenler, sakat kalan-
lar olursa, iletişim kazaları sonunda da, k senler, g cenenler, kızanlar,  f-
kelenenler, en kötüsü de kalbi kırılanlar olur. Toplum düzenini sağlamanın
en önemli koŐulu, insanlar arası iletiŐimin güçlü kurulmasıdır.

KENDİNi BİLMEK

*Adamın biri bilge bir kral olmakla  n salmıŐ olan kralın yanına gi-
der. Krala Őunu sorar;*

“Efendim söyleyin bana hayatta özgürlük var mıdır?”

Kral, “Elbette,” der, “Kaç bacağın var senin?”

Adam soruya ŐaŐırarak, “İki efendim,” der.

Kral “Pek l , tek bacağının üstünde durabilir misin?”

“Elbette,” diye cevap verir adam.

*Kral, “O halde hangi bacağın üstünde duracağına karar ver.” Adam
biraz düŐünür ve sol bacağı üstünde durmaya karar verir. “Tamam,”
der Kral. “Őimdi de öteki bacağını kaldır.”*

Adam ŐaŐırır, “Bu imk nsız Kralım!” der.

*“Gördün m ?” der Kral, “ zg rl k budur. Sadece ilk kararı almakta
 zg rs n. Ondan sonrasında değil.”*

- Yalnız ilmi olan milletler daima zalim. Yalnız ahlâkı olanlardaima mazlum. Hem ilmi hem ahlâkı olanlar ise hâkim ve mutlu olurlar. (Bedri Noyan)
- Bir şeyi anlamak, o şeyi bağışlamak demektir. (Buda)
- İnsan inançlarının eseridir. Nasıl inanıyorsa öyledir.(Bhagavad Gita)
- Dilin düşünceden önce hareket etmesin. (Chilon)
- Bana söylersen unutabilirim, gösterirsen hatırlayabilirim.Ama beni de katarsan, anlarım. (Kızılderili Atasözü)
- Telâşsız ve açık seçik konuş. Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil oldukları zaman dahi dinle onları; çünkü bu dünyadaherkesin bir hikâyesi vardır. (Buda)
- Ne kadar bilersen bil, anlatabildiklerin, karşıdakinin anlaya-bileceği kadardır. (Mevlânâ)
- Hiç kimse duymak istemeyen biri kadar sağır olamaz.(W. Shakspeare)
- Bir dilden iki türlü söz söyleme. (Hz. Ali)
- Nasıl bakarsan öyle görürsün. (Hz. Ali)
- Ölç, biç, sonra kes; düşün sonra söyle; anla, bil, sonra yap.(Hz. Ali)
- İnsan, dilinin altında gizlidir. (Hz. Ali)
- Dilinizi daima iyi kullanınız. O sizi saadete götürdüğü gibi,felâkete de götürebilir. (Hz. Ali)
- Gayret et, davet et, hayret et, affet, tevbe et, sakın ihanet etme!
- Hiçbir milleti ve insanı ayıplamayınız. (Hacı Bektaş-ı Veli)
- Hizip, yalan, rızkı azaltır. (Hadis)
- Zalimler ve onlara dalkavukluk edenler cehennemliktir.(Hadis)
- Bir insanın ilişkilerinin niteliği, o insanın yaşamının kalitesinibelirler.
- Herkes benim düşünceme katılırsa, yanılmış olmaktankorkarım. (Oscar Wilde)